

[Else Brønserud]

mindre børn. Alle disse ændringer gælder også enlige mødre.

Kristeligt folkeparti mener, at alle disse støtteforanstaltninger principielt ikke bør betales af erhvervslivet, men af det offentlige. Vi mener, at forældre har både ret og pligt til selv at drage omsorg for deres børns pasning og opdragelse. Kun i særlige tilfælde, hvor børn vanrøgtes eller mishandles, må samfundet ved dom tage ansvaret fra forældrene.

Dansk lovgivning har i mange år inden for områderne skat og sociale ydelser og arbejdsmarkedsforhold stillet forældre, som selv passer deres børn, ringere end de forældre, som benytter offentlig pasning. Kristeligt folkeparti ønsker at afskaffe denne uretfærdighed. Jeg vil nævne et eksempel.

De forældre, som får deres børn passet i vuggestue, får 50.000 kr. af samfundet, medens de forældre, der selv passer deres børn, ikke får én øre. Kan det være rimeligt? Forældre skal sikres reel valgmulighed mellem helt at passe børnene selv og at lade dagplejefamilier eller daginstitutioner passe dem hele dagen eller en del af den. Derfor skal samfundets sociale ydelser for børn omfordeles. Det almindelige børnetilskud skal sættes kraftigt op, medens forældrebetalingerne for institutions- og dagplejepladser sættes tilsvarende i vejret. Handicappede børn og forældre samt enlige forsørgere tilgodeses eventuelt med fripladser.

Dagplejen, som ligner barnets eget hjem, må ikke gøres mindre attraktiv end institutionerne, og halvdayspladser bør ikke være forholdsmæssigt dyrere end heldagspladser. Så vidt muligt skal forældrene kunne vælge, hvilken børnehave- eller dagplejeplads barnet skal have. Principperne for oprettelse af friskoler bør bruges til en tilsvarende lov om frie børnehaver.

Handicappede skal kunne deltage i aktiviteter sammen med andre børn. Forældrene skal have indflydelse på, hvor langt integrationen skal gå. Det er en fundamental menneskeret og pligt for forældrene selv at drage omsorg for deres børns opdragelse i overensstemmelse med deres egen religiøse, filosofiske og politiske overbevisning. Skolen har derfor sit mandat som medopdrager fra forældrene. Folkeskolen skal tilbyde sig som forældrenes medarbejder. Samarbejdet mellem hjem og skole skal udbygges. Også af den grund skal der stiles mod mindre skoler.

Hindringer for bevarelse af små skoler skal fjernes. Eventuelt nye skoler bør højst være tresprogede med 500–600 elever. Der bør være friere valg mellem skolerne i en kommune.

Fundamentet til de kommende hjem skal forberedes hos børnene og de ganske unge. Derfor bør der oprettes et nyt fag, familie-kundskab, med følgende indhold: etik, familiens placering i samfundet, familieøkonomi, personlig hygiejne, sundhedsfarlige stoffer, barnepleje, anatomi og seksualundervisning. Her vil et år i huset være ønskeligt for alle unge piger. Beløbet til uddannelsesløn til den unge skal kunne opføres på selvangivelsen. 50 pct. af dette beløb skal af ligningsmyndighederne fradrages i skatten for vedkommende skatteyder, forudsat at ansættelsesforholdet er af mindst 6 måneders varighed, at ægtefællerne ikke er heltidsbeskæftigede, og at ægtefællerne har børn under 15 år, som ikke er anbragt i heldagsinstitution.

Det er ønskeligt, at vi får en holdningsændring, så hjemmet og børnene igen får den plads i familielivet, der tilkommer dem. I virkeligheden kan disse værdier ikke erstattes af materielle goder og karriere. Dette har mange erkendt, men først da det var for sent. Mange stejler over kravene om forhøjede børnetilskud, men vi tror, at pengene givet til hjemmene, medens børnene er små, bliver sparet på længere sigt til støttepædagoger, psykologer m. m. – for ikke at nævne, hvad det koster samfundet med institutioner af forskellig slags for de større børn, der kommer på afveje.

Man har påduttet os i kristeligt folkeparti, at vi vil have kvinderne hjem. Det passer ikke, men vi ønsker forældrene mere hjem til børnene. Vi ønsker, at der bliver større valgmulighed for forældrene til at vælge deres eget familiemønster. Det tror vi i det lange løb vil give et sundere samfund med lykkeligere mennesker.

Lis Starcke (DR):

Børnekommissionens opgaver har været mange og vigtige, og inden den så sig om, måtte den hele det politiske spektrum igennem, én ting greb ind i den næste osv. Men jeg synes, det er et værdifuldt dokument, vi har fået til at slå op i, når vi skal til at tage de politiske beslutninger, som angår småbørnene og deres familier. Hvad gør det, at nog-